

Bild | Kabuls gamla stad | Bo Lambert är fotograf, pensionerad professor i miljömedicin och har besökt Afghanistan flera gånger.

2 april 2008

Mörka moln döljer bergen. Solen försöker tränga genom vårmorgonens dimkyla. Ett mjukt ljus faller ner över gamla stans basarkvarter. Mannen som balanserar på den spensliga byggnadsställningen målar kransen på minareten i ljusblått, en färg som passar bra till kvinnornas burkor. Annars är det mesta tonat i brunt, grått eller beige. Men ur det nästan färglösa framträder kioskens pastellgröna takbräda, de guldgula brödlimporna till höger i bilden och den lilla pojkens tuffa skärmmössa i rött med små blommotiv som liknar millefiori-pärlor.

I telefontråden som löper upp till minareten hänger något som ser ut som en trasa. Kanske är det resterna efter en olycklig drakflygning. Det finns nog ingen telefontråd i Kabul som inte har fångat en drake. Lite längre bort på tråden hänger andra trasrester som ser ut som svalor. Men svalorna har inte hunnit hit ännu, våren har inte tagit riktig fart. Om ett par veckor sitter de nog här, som noter i ett partitur, för att vila en stund under färden mot norr.

Gamla stadens trånga, vindlande passager mellan höga lermurar, grottiliknande badhus, larmande verkstäder, överfulla basarer och trånga tehus myllrar av liv. Det är svårt att tro att Kabul är en stad i nöd. Här trängs och minglas det, här sprudlar kommersen, här blan-

das dofter och dunster från bagerier och slakterier, rök från smedjornas ässjor och matos från gatuköken.

Gubben i gatugrillen, till höger om juvelerarens kiosk, öser upp kuber av svartgrillat fårkött i en pappskål. Han har turban, och i öppningen på hans väst skymtar en svällande penningpung, som en gammaldags konduktörsväska. Kunden som väntar på sin kebab bär en tät åtsittande huvudkäpa, som bockstensmannen. Mannen som skymmer honom håller sin halssjal för ansiktet och slår ned blicken. Kvinnan framför honom är trygg i sin burka, och kan utan risk kosta på sig att stirra fotografen rakt i ansiktet. Snett bakom henne, framför den övertäckta motorcykeln som är parkerad under palissaden av brödlimpor, sitter en ung man i avspänd ställning på en stol. Bredvid honom på samma stol sitter en pojke med en lustig mössa och ett säreget utseende. Ynglingen håller ömt och beskyddande sin arm om pojken, och ser på honom med ett vaksamt uttryck i ansiktet.

Mitt i strömmen av människor som trängs i den trånga passagen till vänster om kiosken har en man stannat upp. Han bär pakol och långjacka och har klämt fast ett paket i en tunn plastpåse under armen. Han ser intensivt rakt in i kameran, som för att fästa bilden av fotografen på sin minnessensor.

Bild & text | Bo Lambert